32002D0226

DECYZJA KOMISJI

z dnia 15 marca 2002 r.

ustanawiająca specjalne kontrole zdrowotne w odniesieniu do zbierania i przetwarzania określonych małży o poziomie toksyny ASP (Amnesic Shellfish Poison) przekraczającym limity określone w dyrektywie Rady 91/492/EWG

(notyfikowana jako dokument nr C(2002) 1009)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2002/226/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/492/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiającą warunki zdrowotne dotyczące produkcji i wprowadzania na rynek żywych małży [1], ostatnio zmienioną dyrektywą 97/79/WE [2], w szczególności jej ostatni akapit rozdziału V Załącznika,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Punkt 7a rozdziału V załącznika do dyrektywy 91/492/EWG przewiduje, że łączna zawartość toksyny ASP w jadalnych częściach małży (całe organizmy lub każda z części jadalnych oddzielnie) nie może przekroczyć 20 mg/kg kwasu domoikowego (DA) oznaczana z wykorzystaniem wysokosprawnej chromatografii cieczowej (HPLC).

(2) Dla małży należących do gatunków *Pecten maximus* i *Pecten jacobaeus* badania naukowe wykazały, że przy stężeniu DA w całym organizmie pomiędzy 20 a 250 mg/kg, przy określonych restrykcyjnych warunkach, stężenie DA w mięśniu przywodzicielu lub gruczołach płciowych przeznaczonych do spożycia przez ludzi kształtuje się normalnie poniżej limitu 20 mg/kg.

(3) W świetle ostatnich badań naukowych właściwe jest określenie wyłącznie na etapie zbiorów i wyłącznie w odniesieniu do małży należących do gatunków o których mowa w 2 akapicie; poziomu ASP w odniesieniu do całego organizmu większego niż limit określony w dyrektywie 91/492/EWG.

(4) Zadaniem właściwych władz Państw Członkowskich jest uznawanie przedsiębiorstw przeprowadzających specjalną obróbkę małży oraz kontrola procedur właściwego stosowania „kontroli we własnym zakresie" określonych w art. 6 dyrektywy Rady 91/493/EWG z dnia 22 lipca 1991 r. ustanawiającej warunki zdrowotne dotyczące produkcji i wprowadzania na rynek produktów rybołówstwa [3], ostatnio zmienionej dyrektywą 97/79/WE.

(5) Postanowienia niniejszej decyzji powinny zostać ponownie ocenione, gdy dowody naukowe wskażą potrzebę wprowadzenia innych kontroli zdrowotnych lub uzupełnienia parametrów ustanowionych do celów ochrony zdrowia publicznego.

(6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodnie z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Na zasadzie odstępstwa od przepisów pkt 7a rozdziału V Załącznika do dyrektywy 91/492/EWG, Państwa Członkowskie mogą zezwolić na zbieranie małży należących do gatunków *Pecten maximus* i *Pecten jacobaeus*, w których stężenie kwasu domoikowego w całym organizmie przekracza 20 mg/kg, ale jest mniejsze niż 250 mg/kg, które spełniają wymogi określone w ust. 2.

2. Wymogi, o których mowa w ust. 1, są następujące:

a) małże muszą podlegać warunkom zbierania określonym w Załączniku do niniejszej decyzji;

b) muszą być przewożone w pojemnikach lub pojazdach, zaplombowanych pod kontrolą właściwych władz i bezpośrednio wysłane z obszaru produkcji do zatwierdzonego przedsiębiorstwa upoważnionego do przeprowadzania specjalnej obróbki tych małży, które obejmuje usunięcie gruczołu trzustkowo–wątrobowego, miękkich tkanek lub wszelkich innych skażonych części, które są niezgodne z pkt 2 Załącznika. Lista specjalnie uznanych przedsiębiorstw musi by przekazana do właściwych władz Komisji Europejskiej oraz Państw Członkowskich;

c) musi im towarzyszyć dokument rejestracyjny wydany przez właściwe władze dla każdej partii określając wymogi, o których mowa pkt 6 rozdziału II Załącznika do dyrektywy 91/492/EWG, jak również części anatomiczne lub części, którą mogą być przetworzone do spożycia przez ludzi. Nie akceptuje się stałego upoważnienia transportowego wydanego przez właściwe władze;

[1] Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 1.
[2] Dz.U. L 24 z 30.1.1998, str. 31.
[3] Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str 15.

d) po całkowitym usunięciu gruczołu trzustkowo-wątrobowego, miękkich tkanek lub jakichkolwiek skażonych części poziom ASP wykrywany techniką HPLC w przywodzicielu lub gruczołach płciowych przeznaczonych do spożycia przez ludzi nie może przekraczać 20 mg/kg DA.

Artykuł 2

1. Każda partia produktu końcowego zostaje sprawdzona przez specjalnie uznane przedsiębiorstwo. Jeśli próbka określona w Załączniku zawiera więcej niż 20 mg/kg DA, to cała partia zostaje zniszczona pod kontrolą właściwych władz.

2. Gruczoł trzustkowo-wątrobowy, tkanki miękkie oraz inne części toksyczne przekraczające limit określony w pkt 2 Załącznika (włączając produkt końcowy przekraczający limit 20 mg/kg DA) zostają zniszczone pod kontrolą właściwych władz.

3. Właściwe władze zapewniają, aby „kontrola we własnym zakresie" określona w art. 6 dyrektywy 91/493/EWG była stosowana w obróbce wymienionej w art. 1 ust. 2 lit. b) niniejszej decyzji. Producent informuje właściwe władze o wszelkich wynikach odnoszących się do końcowego produktu, które nie są zgodne z pkt 7a rozdziału V Załącznika do dyrektywy 91/492/EWG.

Artykuł 3

Przepisy niniejszej decyzji będą zweryfikowane w świetle postępu naukowego.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 15 marca 2002 r.

W imieniu Komisji

David BYRNE

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

1. Nie można prowadzić zbiorów małży gatunków *Pecten maximus* i *Pecten jacobaeus*, gdy zostanie wykryta obecność aktywnej toksyny ASP w wodach w obszarach produkcyjnych ustanowionych w pkt 2 rozdziału VI dyrektywy 91/492/EWG.

2. Ograniczony system zbiorów małżów ze stężeniem DA w całym organizmie większym niż 20 mg/kg może być uruchomiony, jeśli dwie kolejne analizy próbek pobranych pomiędzy pierwszym i nie później niż siódmym dniem wykaże, że stężenie DA w całym małżu jest mniejsze niż 250 mg/kg, a stężenie w częściach przeznaczonych do spożycia przez ludzi, które były badane oddzielnie jest mniejsze niż 4,6 mg/kg. Badanie całego organizmu powinny być przeprowadzane na homogenacie z 10 mięczaków. Badanie jadalnych części powinna być przeprowadzana na homogenacie 10 oddzielnych części.

3. Punkty pobierania próbek powinny zostać określone przez właściwe władze w celu zapewnienia, że produkt spełnia parametry wymienione w pkt 2. W sytuacji gdy zbiory są dozwolone, częstotliwości pobierania próbek do badania DA w małżach (w całym organizmie oraz oddzielnie w przywodzicielu i gruczołach płciowych) powinna być nie mniejsza niż tygodniowa. Zbiory mogą być kontynuowane, jeśli wyniki spełniają warunki wymienione w pkt 2.